

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KANTJE BOORD

Een komedie

door

Jon van Eerd

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3458

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

ONNO VERMEEGEN :
 STELLA VERMEEGEN :
 IRIS VERMEEGEN :
 ROY :
 TJEBBE DIJKSTRA :
 HARRIE VERMEULEN :

ONNO VERMEEGEN

Weliswaar van goede komaf, maar door de lust van geld, macht en bezittingen in verkeerd vaarwater gekomen. Dermate verkeerd dat hij zich beweegt in de onderwereld van zwart geld. Een wereld waar ze niet terugdeinzen voor een afrekening met een rivaal. Onno is verwend, gewend om altijd en overal en bij iedereen zijn zin te krijgen. Werkt en sjoemelt schijnbaar alleen maar voor het geld en zijn werk. En is helemaal niet meer geïnteresseerd in het wel en wee van zijn vrouw. Hij is ongeduldig en heeft een vilein kort lontje. Onno is keihard. Gaat letterlijk en figuurlijk over lijken en zal alles doen om wijzer en rijker te worden.

STELLA VERMEEGEN

Onno's vrouw. Eveneens een egoïstisch mens wier wereld alleen maar om bezit en materiële dingen draait. Zij heeft een verhouding met Roy (de bootjongen) en heeft hem er toe gezet om Onno te vermoorden zodat ze samen gefortuneerd verder kunnen. Stella is niet al te snugger, alhoewel ze zich als een regentes profileert. Haar hebberigheid maakt haar roekeloos en verdacht. Ze haat Iris (Onno's zus) tot op haar botten omdat ze zich nooit als volwaardig geaccepteerd heeft gevoeld in zijn familie. Deze pijn duurt al zo'n 25 jaar en komt op deze reis tot een climax.

IRIS VERMEEGEN

Onno's zus. Komt weliswaar uit een gegoede en welgestelde familie en heeft niet te klagen over wat ze te besteden heeft, toch is het haar in tegenstelling tot Onno, gelukt hier chique mee om te gaan. Zij is voor de helft mede-eigenaar van het bedrijf van Onno (Webber & Co.). Iris is al een tijdje niet gelukkig met de zakelijke positie waarin haar broer haar heeft gemanoeuvreed. Ze is ook huiverig voor de gedachte die haar bekruipt dat Onno wel eens met hele foute zaakjes bezig zou kunnen zijn. Ze heeft niet specifiek een hekel aan Stella. Het is eigenlijk meer dat ze er voor Iris totaal niet toe doet. Ook weet ze al jaren dat Stella niet echt van haar broer houdt.

ROY

De bootjongen. Zijn verhouding met Stella is op z'n minst dubieus te noemen. Hij is jong en knap en heeft nog een heel leven voor zich. Wat zou hij in Stella moeten zien behalve haar geld. Toch laat hij zich voor haar karretje spannen, al was het maar om z'n eigen plan te kunnen trekken als Onno er niet meer is.

Hij is niet al te snugger, maar ook weer geen dommekracht. Roy leeft in het moment en laat zich niet uit veld slaan door mensen met duivelse plannen als moord en doodslag.

TJEBBE DIJKSTRA

Collega van Harrie Vermeulen op de afdeling accountancy van het bedrijf Webber & Co. Alhoewel Harrie op papier Tjebbe's senior is, is Tjebbe veel getalenteerder en beter in hun specialiteit. Maar door zijn onderdanige positie laat hij zich veel vertellen door Harrie. Hij is een goezak die veel op de koop toe neemt om de vrede maar te bewaren. Natuurlijk ergert hij zich wel eens aan Harrie, maar er moet veel gebeuren om dat te laten merken. Tjebbe is een goezak en een sul. Hij woont nog bij z'n moeder in huis en draait op deze wereld zijn eigen rondje mee (ik voel een lied opborrelen).

HARRIE VERMEULEN

Ja, daar is-ie weer!

DECOR

De 'Delta', het jacht van Onno en Stella Vermeegen.

Het bovendek laat een achtersteven zien waarop een aantal ligstoelen een parasol en een bar met krukken. Aan de rechterkant zien we het begin van de salon. Dit is echter geen doorsnee en dus gesloten. We kunnen wel door de ramen kijken. In de salon bevindt zich een trap naar beneden. Onder het bovendek zien we de trap uitkomen in een klein halletje met deuren. Links is de deur naar de werkkajuit van Onno. Deze is geheel zichtbaar voor het publiek. Er staat een bureau in met stoelen en er zijn opbergkasten met mappen en boeken. Één van die kasten is een geheime draaideur naar een besloten ruimte. Boven die ruimte, dus op het dek, bevindt zich een luik.

Rechts in het halletje is de deur naar de slaaphut van Stella en Onno. Ook deze is geheel te zien. Er staat een tweepersoonsbed in. Achter langs de slaaphut loopt een (onzichtbaar) gangetje waarin men kan verdwijnen richting de andere hutten van het jacht. Langs de achtersteven loopt een laddertje naar het duikplatform.

EERSTE BEDRIJF

(Op het zonnedeck zien we Iris en Onno. Stella is beneden in de slaaphut. Iris zit met een zonnebril in een tijdschrift te bladeren. Onno zit met zijn laptop op schoot te werken. Roy komt met een zwabber en een emmer van het onzichtbare deel van het dek. Hij loopt de salon binnen op het moment dat Stella het trapje oploopt. Iris kijkt nieuwsgierig richting salon. Dan komt Stella het dek op en smeert klaarblijkelijk een balsem op haar lippen.)

STELLA : Ik kan wel factor 1183 opdoen met deze brandende zon. *(tegen Onno)* Schat, smeer je je wel in? Je verbrand levend als je niet uitkijkt. Lieveling?! Onno?!

ONNO : *(kijkt niet eens op van zijn laptop)* Hm?

IRIS : Of je worst lust.

ONNO : Hm? Ja, lekker.

STELLA : Het is toch niet te geloven. Je zit de hele dag met je computer op schoot. Lekker gezellig hoor. En als het je computer niet is dan is het wel je telefoon. Onno? ... Onno! Nou ja zeg, ik kan net zo goed tegen een lijk praten. Iris, met die broer van jou is werkelijk geen land te bezeilen.

IRIS : Maar goed, dat het een motorjacht is dan? HA HA HA HA.

STELLA : En jij bent precies hetzelfde. Ik begrijp niet wat voor opvoeding je moeder jullie heeft gegeven hoor.

(Roy komt uit de salon met een dienblad met drankjes en zet die voor hen neer.)

IRIS : Ach, Stella. Hou toch 's op zeg. Hoe lang zijn jullie nu al getrouwd? Vijfentwintig jaar? Als je nou nog niet weet hoe hij in elkaar zit.

STELLA : Vijfentwintig jaar. Zesentwintig in september. En wat heeft hij me gegeven? *(tegen Onno)* Wat heb je me gegeven? *(Onno denkt diep na, maar weet het niet meer)* Niks, nada, niente, nichts, nothing, rien...

ONNO : *(bromt vanachter zijn laptop)* De boot.

STELLA : De boot, de boot ... dat is jÓuw speeltje.

ONNO : Wat had je dán willen hebben?

IRIS : Een nieuw gezicht? HA HA HA HA HA.

STELLA : Ik heb geen zin om me er nu al bij neer te leggen dat dit mijn leven is. (*snauwt tegen Roy*) Servetje, servetje! (*Roy rent al*) Ik mag dan wel geen twintig meer zijn...

IRIS : Joh...

STELLA : (*negeert dit*) Ik wil meer.

IRIS : (*gebaart om zich heen*) Nóg meer?

STELLA : (*roept nog eens naar Roy*) Moet ik mijn vingers aan mijn haren afvegen?! (*de mobiele telefoon van Onno gaat. Onno klapt zijn laptop dicht en zoekt in zijn broek*) Maar natuurlijk! Wat zei ik je...

ONNO : (*terwijl hij wegloopt in de telefoon*) Onno...

IRIS : (*kijkt op haar eigen mobieltje*) Hij heeft altijd ontvangst. Hoe doet-ie dat? Hier (*laat mobieltje zien*) helemaal niks. Nog niet één streepje.

ONNO : (*loopt de salon binnen*) Verkopen die handel. Meteen wegdoen. Bel onmiddellijk de bank.

IRIS : Bij wie zit hij?

STELLA : Zwitserland, onbekende bank.

IRIS : Provider! Telefoon? Bij welke ... ach laat ook maar.

STELLA : Jij hebt mij nooit gemogen, hè?

IRIS : Eerlijk antwoord?

STELLA : Nee. (*Roy komt op met servetjes.*) (*tegen Roy*) Nou, nou... ik had inmiddels mijn eigen graf van binnen kunnen schilderen... (*Iris wil iets gemeens zeggen, maar wordt met een vingerbeweging van Stella de mond gesnoerd*)

ROY : Ik kon ze niet zo snel vinden.

STELLA : Jongeman, hoe heet jij?

ROY : Roy, mevrouw.

STELLA : Roy. Jij bent nieuw hier aan boord?

ROY : Vanochtend begonnen mevrouw.

STELLA : Onthoud. Ík bepaal wat er hier gebeurt en ík bepaal hoe snel?

ROY : Ja, mevrouw.

STELLA : Goed. Woesj... (*begrijpt haar niet*) Woesj, woesj! (*Roy kijkt vragend naar*

Iris)

IRIS : Of je weg wil gaan ... met je mooie kontje.

(Roy loopt de salon binnen)

STELLA : Werkelijk Iris, ik begrijp niet...

STELLA + IRIS : ...wat voor opvoeding jullie moeder jullie heeft gegeven.

STELLA : *(roept richting salon)* Roy! Boy! Hoe heet het? Roy! Nootjes! Nu!

(Inmiddels is Onno in zijn werkhut aangekomen en zit aan zijn bureau.)

ONNO : Ik zei niet: investeren in palmbómen, maar in palmolie. Olie, ja. Ja, weet ik veel wat je met die bomen moet doen. Neem ze mee naar een eiland en ga eronder zitten. *(hij drukt boos zijn telefoon uit en kijkt in wat papieren)*

STELLA : Nou dat wordt me het weekendje wel. Zit-ie weer de hele tijd in die hut van 'm. Laten we er nog een paar miljoentjes bij scoren.

IRIS : Jij weet anders best wel raad met die miljoentjes.

STELLA : Wat ken jij mij toch slecht. Geld doet mij helemaal niets.

IRIS : HA HA HA HA.

STELLA : Helemaal niets, zeg ik je.

IRIS : HA HA HA HA.

STELLA : Vanaf het allereerste begin dat ik bij jullie in de familie kwam, vanaf het allereerste moment dat ik jou je 'lieve' broertje kwam afpakken heb je me gehaat.

IRIS : *(heeft er genoeg van en staat op)* Ach Stella, wat een flauwekul zeg. We hadden je allemaal door. Vanaf dat allereerste begin. Behalve Onno. *(ze staat op)*.

STELLA : Ik hield zielsveel van Onno.

IRIS : Van zijn geld! *(ze loopt de salon in en kruist Roy die naar buiten komt met de nootjes)*

STELLA : Zielsveel.

IRIS : Ha!

STELLA : *(roept haar achterna)* Onno is geen heilige. Denk dat maar niet.

(Beneden gaat de mobiele telefoon van Onno weer. Hij neemt op.)

ROY : Nootjes, mevrouw.

ONNO : *(in de telefoon)* Onno ...

STELLA : *(staat op en roept nogmaals richting salon, maar vooral om zich ervan te vergewissen dat Iris echt weg is)* En ondanks alles hou ik nog steeds van ‘m.

ONNO : *(in de telefoon)* Ja, wat denk je zelf?!

STELLA : Zielsveel!

ROY : Verder nog iets mevrouw?

STELLA : *(draait zich om naar Roy)* Verder nog iets?

ROY : Nog wensen?

STELLA : Ja, natuurlijk! Ik wil vanavond op tijd aan tafel.

ROY : Natuurlijk, mevrouw.

STELLA : Ik wil vroeg naar bed.

ROY : Prima, mevrouw.

STELLA : En jij weet wat dat betekent toch?

ROY : Ja, mevrouw.

STELLA : *(Roy pakt haar in haar armen)* Alles geregeld?

ONNO : *(in de telefoon)* Alles geregeld?

ROY : Er valt niet veel te regelen, toch? We hoeven alleen maar te wachten tot hij alleen op het dek is en ik sla hem met één klap overboord.

STELLA : *(lacht gemeen)* Als-ie maar dood is!

ONNO Regel het maar! *(legt de telefoon neer, wil weglopen en ziet dan een map liggen waar niemand iets mee te maken mag hebben. Hij pakt de map op, draait de geheime kast open en loopt naar binnen)*

ROY : Als de klap het niet doet, dan verdrinkt-ie wel. Zorg jij nou maar dat die zus van ‘m niets in de gaten heeft. Ze is nogal nieuwsgierig.

STELLA : Laat dat maar aan mij over. Het is dat ik haar als getuige wil, anders zou ik haar er het liefste achteraan sturen.

ROY : Een uitvaart. *(ze lachen)* Je moet wat aardiger tegen hem doen. Dan valt het minder op.

STELLA : Je hebt gelijk. Maar dat is zó moeilijk. Aaaaah, ik kan niet wachten tot ik van die man van mij verlost ben. En dan... mijn kleine kjoete sexy toy boy Roy ... dan gaan wij eens lekker de bloemetjes buiten zetten.

ROY : We kopen Aalsmeer.

(Ze zoenen weer. Iris komt uit de salon en ziet het tafereeltje aan. Ze wacht even en besluit terug de salon in te lopen. Daar niest ze met opzet heel hard. Waarop Stella en Roy elkaar snel loslaten.)

IRIS : HATSJOE!

STELLA : *(duwt Roy weg, terwijl Iris naar buiten loopt)* Dus, twee olijven! Niet drie, niet één, maar twéé olijven. En niet die vieze kleine. Die grote groene.

(Beneden komt Onno uit de geheime kast. Hij sluit deze zorgvuldig en gaat naar boven.)

ROY : Natuurlijk mevrouw! *(loopt de salon binnen)*

STELLA : En zet de ijsmachine aan. Ik wil ijs in mijn Martini. IJs! Veel ijs!

IRIS : Heet?

STELLA : Wat?

IRIS : Heet. *(lege blik van Stella)* Omdat je veel ijs wil.

STELLA : *(waaiert zich lucht toe)* We zitten midden op zee. Je zou toch op z'n minst een briesje verwachten. Een zuchtje wind. *(Onno komt uit de salon het dek op)* Onno lieverdje. Ga nou toch eens lekker zitten. Hier, kom. En kijk je uit voor je laptop? Die moet je niet zo in de zon laten liggen hoor. *(Onno en Iris kijken elkaar verwonderd aan)* Moet hoe-heet-ie-ook-weer? Dingetje... kom ... hoe heet-ie nou?

IRIS : *(droog)* Roy.

STELLA : Roy. Moet Roy een Martini voor je maken?

ONNO : Nee, dank je. Het is nog wat vroeg.

IRIS : Misschien kun je wel een borrel gebruiken.

ONNO : Want?

IRIS : Je weet maar nooit hoe zo'n weekendje zich ontwikkelt.

ONNO : Martini?

IRIS : Ja, onze *(nadrukkelijk naar Stella)* hoe-heet-ie-ook-weer? Dingetje... kom ... hoe heet-ie nou?

STELLA : *(beetje bezeken)* Roy.

IRIS : Roy! Onze Roy maakt overheerlijke Martini's.

STELLA : Ja, schat. Lekker toch? Ontspan nou 's. Laat de telefoon nou 's gaan. *(Roy komt uit de salon)* We zitten midden op zee. Geniet er nou 's van. Alleen maar water om ons heen. Niemand die ons ziet. Luister. Stil. Stil dan! Moet je horen. *(ze blijven allemaal stil. Iris en Onno begrijpen het niet)* Wat een rust. Niets of niemand kan dat verstoren. Geen geluid. Alleen het zachtjes kabbelen van de golven. Totale serene rust. ...

(Dan horen we in de verte Harrie. We zien hem nog niet.)

HARRIE : *(nog onzichtbaar)* Hallo? *(het gezelschap bevriest)* Hallo?

ONNO : Wat in vredes...

HARRIE : *(nog onzichtbaar)* Hallo?

ONNO : Maar die stem ken ik... Dat is ... Harrie Vermeulen!

(Dan zien we Harrie in een kleine roeiboort aan komen varen. Hij staat rechtop. Tjebbe zit en roeit.)

HARRIE : Hallo, meneer Vermeegen? Hallo.

(Iris, Stella en Roy kijken naar Onno.)

ONNO : Harrie Vermeulen.

HARRIE : Hallo.

IRIS : Harrie Vermeulen?

STELLA + ROY : Harrie Vermeulen?

ONNO : Vermeulen, wat doe jij hier?

HARRIE : Ja, eh ... hallo. Ja, sorry hoor. Het spijt me dat ik u stoor, maar ik moet u even spreken.

ONNO : Pardon?

HARRIE : Ik moet u even spreken.

ONNO : Wel eens van telefoon gehoord?

HARRIE : *(kan maar met moeite rechtop blijven staan)* Hè, Oh, ja telefoon, ja ha ha ha. Natuurlijk. Ja...

ONNO : Nou?

HARRIE : Nou, nee, nou, telefoon nee, dat kan niet. Ik móet u echt even spreken. Onder vier ogen, of liever gezegd onder zes ogen. Want Tjebbe is meegekomen. Dit hier is Tjebbe Dijkstra, meneer Vermeegen. Misschien heeft u hem wel eens zien lopen. Nee vast niet want u zit op de 23e verdieping en wij op 11. Maar ja de lift van de 23e komt ook lángs 11 eigenlijk, hè. Als-ie naar beneden gaat. Trouwens ook als-ie naar boven gaat. Dus...oh nee u heeft uw eigen lift, natuurlijk. Uw privélift. Dat lijkt me zó chique. Je eigen lift, zeg. Da's nog chiquer dan je eigen wc.

(Het blijft even stil. Harrie laat het daarbij.)

ONNO : *(bozig)* Ja?!

HARRIE : Of je eigen afstandsbediening. Alhoewel ik moet zeggen dat lijkt me ook wel heel erg fijn. Zit je niet zo geïrriteerd naar elkaar te kijken.

ONNO : Harrie!

HARRIE : Je ziet het ze doen, hè? Dan zegt zij: 'Schatje ik moet even plassen.' En dat doet hij, floep, hebbes. Ha ha...

ONNO : Je punt is...

HARRIE : Nou mijn punt is dat als je ieder je eigen afstandsbediening zou hebben

ONNO : *(ontploft)* Waarom ben je dat hele eind hier naartoe komen roeien!

HARRIE : Ah, oh, eh juist, ja natuurlijk... Nou had u me toch even afgeleid HA HA. *(Onno wil iets zeggen)* Geeft niet. Tjebbe hier werkt dus ook bij de afdeling. Accountancy, maar dat weet u vast wel. En wij hebben u iets belangrijks te vertellen.

ONNO : En dat kon niet door de telefoon?

HARRIE : Eh...nee, dat kon niet door de telefoon. Dat moet even persoonlijk.

ONNO : En dat had niet tot na het weekend kunnen wachten?

HARRIE : Eh... nee. De muren hebben oren.

ONNO : Wat?

HARRIE : De muren hebben oren! En ik dacht zo midden op zee kan niemand ons horen.

ONNO : Wat?!

HARRIE : Geen muren. Op zee. Muren.

ONNO : Wat?!

HARRIE : Alleen maar lucht.

ONNO : Vermeulen!

HARRIE : Geen oren!

ONNO : VERMEULEN!

HARRIE : Als u mij even permitteert. Als ik even aan boord mag komen. Ik heb niet zo'n zeebenen.

TJEBBE : (*staat op*) Het duurt niet lang meneer Vermeegen.

(*Het bootje wankelt vervaarlijk.*)

HARRIE : (*verliest bijna zijn evenwicht*) WOWHOWOEHAWOWO ... Alstublieft?

ONNO : Roy, schiet op, help die twee aan boord.

HARRIE : (*terwijl hij en Tjebbe aan boord worden geholpen*) Dank u. Oh, dank u. Ik werd al een beetje misselijk. Zo van bwwhoeha. (*kotsbeweging*) Ik kan niet zo goed tegen de zilte lucht denk ik. (*voelt hoe stevig het jacht onder zijn voeten ligt*) Oh, zo, nou da's wel andere koek. (*kijkt rond*) Zooo, en dit ook zeg. Dat het blijft drijven, hè?

IRIS : (*heeft het allemaal geamuseerd aangezien*) Ja.

HARRIE : (*tegen Iris*) Ja, dat zéggén ze altijd over vliegtuigen, hè? Maar dan gaat het niet over drijven, maar overvliegen. Ze moeten het niet overdrijven, hè, dat overvliegen! Ha ha ha... 'Zoohoo,' zeggen ze dan altijd 'dat die dingen in de lucht blijven hangen.' Toch? Dat zeggen ze toch altijd. Dat enorme grote ... zo... (*gebaart in de lucht*) Nou is dat ook nog al wat. Maar ditte...

STELLA : Meneer Vermeulen?

HARRIE : Dat ben ik.

STELLA : Mogen wij weten wat u hier komt doen?

HARRIE : Ah, dag mevrouw Vermeegen.

STELLA : U begrijpt wij zijn hier in alle privacy.

HARRIE : Ja, nee dat snap ik. Maar ik eh... dat wil zeggen Tjebbe hier ... nou wij dus ... wij hebben eigenlijk is het moeilijk zo een, twee, drie in woorden uit te drukken.

ONNO : Probeer het toch maar.

HARRIE : Meneer Vermeegen, Tjebbe en ik moeten u écht even spreken. Het gaat over de zaak. Ik vrees dat er iets ernstigs aan de hand is.

IRIS : We zijn failliet? Alles is weg!

ROY : *(laat van schrik een glas vallen. Als reactie en om het te corrigeren/camoufleren knijpt Stella hem heel gemeen in de bovenarm)* AAAUWIIIEAAUW.... *(grijpt naar zijn kaak)* Tandpijn. Had voor het weekend moeten gaan.

IRIS : *(cynisch)* Stella kent vast wel wat manieren om het te verzachten.

STELLA : Zijn we alles kwijt??!

HARRIE : *(kijkt onbenullig om zich heen)* Alles kwijt?

ONNO : Zijn we failliet?!

HARRIE : Nee, nee, nee, niet failliet.

STELLA + ROY : *(halen opgelucht adem)* Ppffffffiieuww...

HARRIE : Maar het is een ernstige zaak.

ONNO : Oh?

HARRIE : Ernstig genoeg om hier naartoe te roeien.

TJEBBE : En dat was geen kattenpis. *(voelt aan zijn biceps en aan zijn nek)*

ONNO : Nou, schiet op. Jullie zijn er nu toch. Loop maar even mee naar beneden. Dan kunnen jullie je ei kwijt en opdonderen. *(tegen Roy)* Roy!

ROY : *(schrikt)* Meneer?

ONNO : Hou die Martini koud.

(Onno loopt de salon in de trap af naar de kajuit. Harrie en Tjebbe volgen hem. Harrie maakt wat verontschuldigende gebaren naar de rest.)

HARRIE : Neemt u mij niet kwalijk. Het spijt me echt.

IRIS : Het geeft niet Harrie *(met een veelbetekenende blik naar Roy en Stella)* Er gebeuren hier sowieso rare dingen. *(Roy en Stella kijken haar verward aan)*

(Harrie en Tjebbe lopen de salon binnen.)

STELLA : Ik heb een hekel aan dat mannetje.

IRIS : Ik mag 'm wel.

(Wij horen Harrie hard gillen. Hij valt van de trap en komt hard in het halletje aan.)

HARRIE : AAAAAH..OEE AH AH AUW ... *(hij herstelt zich en roept naar boven)*
Sorry.

(Op het bovendeck gaan Iris en Stella zitten. Roy loopt de salon in. Harrie en Tjebbe zijn nu in de werkkajuit van Onno. Onno zit achter zijn bureau met trommelende vingers. Hij zet een klokje voor zich neer.)

ONNO : *(wijst naar een klokje)* Zie je dit klokje?

HARRIE : Ja, mooi klokje. Mooi. *(wil het pakken)*

ONNO : *(snaait het net op tijd voor hem weg)* Over vijf minuten zijn jullie weer van boord en zit ik aan de Martini.

HARRIE : *(maakt roeibewegingen naar Tjebbe)* Moet je weer.

TJEBBE : *(zucht diep)*

HARRIE : Meneer Vermeegen. Ik val maar meteen met de deur in huis... met de patrijspoort in het schip... ha ha ha... *(kijkt naar Onno die hem strak aankijkt)*
Hrm...

ONNO : Ter zake!

HARRIE : Juist. Ehm, meneer Vermeegen ik moet u zeggen dat wij tot de schokkende conclusie zijn gekomen dat er iets vreselijk mis is in de boekhouding van het

bedrijf.

ONNO : (*nu alert*) Oh?

HARRIE : En u weet dat ik altijd alles op orde heb zodat er nooit iets mis kan gaan.

TJEBBE : Ja, dat is voor meneer Vermeulen hier een prioriteit.

HARRIE : Eerlijkheid duurt het langst.

TJEBBE : Ja. Da's het beste voor iedereen. Dat heb ik van hem geleerd.

HARRIE : Voor de aandeelhouders.

ONNO : Aandeelhouders?

HARRIE : De schuldeisers.

ONNO : Schuldeisers?!

HARRIE : De belasting.

ONNO : BELASTING!

HARRIE : Noem maar op. De lijst is aanzienlijk. En iedereen moet onmiddellijk op de hoogte gesteld worden.

ONNO : Op de hoogte? Waarvan?

HARRIE : Nou, wij hebben zitten rekenen en herrekenen en hebben geen idee hoe het kan, maar...

ONNO : Maar?

HARRIE : Er is een gat.

ONNO : Een gat?

HARRIE : Ik zou zeggen een put.

ONNO : Een put!?

HARRIE : Van maar liefst 18 miljoen.

TJEBBE : Euro.

ONNO : Wat?!

TJEBBE : Ja, wij dachten dat u dat wel meteen moest weten.

ONNO : 18 miljoen?

TJEBBE : Euro.

ONNO : 18 miljoen Euro?!

TJEBBE : 17 miljoen 800.000...

HARRIE : ...en 53 cent... Om precies te zijn. ... Tjebbe heeft het ontdekt.

TJEBBE : Het was moeilijk te zien.